

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста

Београд, ул Масарикова бр. 5
Број:46-000200/2016

Датум: 30. новембар 2016. године
А.О.

23.06.2017

Агенција за реституцију Републике Србије – Јединица за враћање имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Кикинда, коју заступа адвокат Предраг Васиљевић из Кикинде, Ул. генерала Драштина бр. 45, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12 и 18 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) на основу члана 192. и 205. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“ бр. 30/10), након спроведеног поступка, донела је дана 30. новембра 2016. године следеће:

ДЕЛИМИЧНО РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине у корист Јеврејске општине Кикинда, Змај Јовина бр. 2, Кикинда и то на:

- пољопривредном земљишту и то на 244166/686402 идеалних делова кат. парцеле бр. 4246, укупне површине 68.64.02ха, уписане у ЛН бр. 4588 КО Нови Кнежевац, као државна својина РС, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде,

2. Пољопривредно земљиште из тачке 1 се предаје у државину Јеврејске општине Кикинда по истеку Уговора о закупу истог земљишта и то дана 1.11.2017. године, осим у случају ако се странке другачије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта закупац плаћа Јеврејској општини Кикинда.

3. На основу овог решења, а по његовој правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на непокретности из тачке 1 диспозитива овог решења, у корист Јеврејске општине Кикинда и то у уделу као у тачки 1 диспозитива

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промсту, а Република Србија, АП Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

Образложење

Агенцији за реституцију Републике Србије се дана 20.6.2016. године обратила Јеврејска општина Кикинда, Захтевом за враћање имовине одузете од Ирене Шилер, као бившег власника. Предмет захтева су кућа и двориште у ул. Цара Душана бр. 3, кат. парц. бр. 46 КО Н. Кнежевац у уделу од $\frac{1}{2}$, земљиште на парцелама 45, 1766/1, 1766/2, 1766/1, 1716, 2029/2, 2030/2, 2031/2, 203, 2227, 2230, 2233, 2234 КО Кнежевац, све у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$. Уз захтев је достављена документација, наведена у Захтеву од дана 20.6.2016. године.

Поводом предметног захтева, изјаснило се Државно правобранилаштво Републике Србије, поднеском Рес-723/16 од дана 23.9.2016. године, које је навело да није достављен доказ на околност ко је сада власник имовине чије се враћање тражи, те се предлаже да подносилац захтева достави наведени доказ, како би могли да се детаљније изјасне.

Поводом предметног захтева, дана 16.9.2016. године, одржана је усмена расправа, на којој је подносилац захтева преко пуномоћника навео да у целости остаје код захтева за враћање непокретности наведених у обрасцу захтева иза ранијег власника Ирене Шилер, те наводи да је предметна имовина одузета Уговором о купопродаји Ов бр. 5886/41 од дана 15.7.1941. године. Пуномоћник је такође навео да је достављен доказ о припадности јеврејској заједници кроз листу жртава Холокауста, састављене од стране Савеза јеврејских општина, те да евентуалне грешке у означавању постоје из разлога вођења евиденција из различитих извора.

Подносилац захтева је накнадно, поднеском од дана 29.9.2016. године преко пуномоћника предложио извођење доказа вештачењем, те као личност вештака предложио вештака грађевинске струке, геодетског инжењера, Лепосаву Мусулин, а све то ради одређивања земљишта из комасационе масе које је подобно за природно враћање. Поступајући по истом захтеву, а имајући у виду да је предмет захтева између осталог и пољопривредно земљиште које ушло у комасацију, Агенција је дана 12.10.2016. године донела Закључак, којим је одредила вештачење у овој управној ствари, те којим је исто поверено судском вештаку Лепосави Мусулин.

У складу са налогом поступајућег органа, вештак је за утврђивање које се земљиште враћа, приликом вештачења користио „Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта“ које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа („Сл. гласник РС бр. 18/91, 20/92 и 42/98). Наиме, члан 6 став 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живи законских наследника прописује да се враћање имовине у природном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу

Имајући у виду да члан 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу не прописује прецизне критеријуме за утврђивање земљишта за враћање из комасационе масе, Агенција за реституцију је ово упуство узела као објективни начин за утврђивање вредности одузетог пољопривредног земљишта које је ушло у комасацију, с обзиром да оно управо узима у обзир критеријуме који су се ценили приликом комасације, као што су: култура, класа, бонитет одузетог земљишта и земљишта које се даје из комасационе масе, као и одбитак за инфраструктуру који се кретао од 1% до 3% и који се разликује у свакој појединој општини у којој се комасација спроводи. Јасни и објективни механизми за утврђивање вредности одузетог пољопривредног земљишта које ес након комасације враћа у натуралном облику, а све имајући у виду класу, културу и вредност земљишта које је ушло у комасациону масу и оног које се враћа, примењују се и у поступку реституције с циљем да не би дошло до ситуације у којој би се нпр. за 1 ха земљишта 7. класе подносиоцима захтева вратио 1ха земљишта 1. класе. Наведени критеријуми из означеног техничког упутства се користе са циљем да не би дошло до ситуације да се учесницима у овом поступку не одреди по класи и култури вредније земљиште од оног које је унето у комасациону масу, односно да се нпр. за 1ха пољопривредног земљишта 7. класе подносиоцу захтева врати 1ха земљишта 1. класе. Дакле примена овог техничког упутства, имајући у виду природу поступка комасације, била је једини начин да се корисницима реституције не врати вредније комасирано земљиште од онога које је одузето.

Поступајући по Закључку Агенције од дана 12.10.2016. године, налогу из Закључка, судски вештак је дана 14.11.2016. године у свему у складу са Налогом и означеним упутством доставио Налаз и мишљење. Такође, у прилогу је достављен Лист непокретности 4588 КО Нови Кнежевац, Записник о утврђивању фактичког стања 3711 од дана, Записник о утврђивању фактичког стања 2, Исказ земљишта бр. 2 за КО Нови Кнежевац, Стање пре комасације бр. 2 страна 44, 45 и 52 КО Нови Кнежевац, Стање пре комасације – бр. исказа бр. 2 стр. 2 КО Нови Кнежевац, Допис Општинске управе Општине Нови Кнежевац бр. IV 46-28/1 од дана 5.8.2016. године, Допис РГЗ СКН Нови Кнежевац бр. 952-02-48/05 од дана 24.11.2014. године од дана 24.11.2014. године. Означени Налаз и мишљење је са приложеном документацијом прослеђен странкама у поступку.

Министарство пољопривреде и заштите животне средине се у току поступка није изјашњавало.

На основу исправа приложених уз захтев, одржане усмене расправе и доказа изведених на истој, Агенција за реституцију је утврдила следеће чињенично стање:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију РС, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу иза Ирене Шилер, рођ.Шварц, власника непокретности које су предмет захтева.

Увидом у Извод из МКВ која се води за матично подручје Нови Кнежевац под текућим бројем 38 за годину 1912, утврђено је да је Ирена Шварц од мајке Ризе Штејниц била удата за Мозеша Шилера. Увидом у Листу жртава Холокауста, издату од стране Савеза јеврејских општина Србије, утврђено је да је под бр. 3 јим бр. 38084 заведена и Ирена Шилер од мајке Ризе Штејниц и сунруга Марсела - Мора са пребивалиштем у Новом

Кнежевцу, те да је иста одведена у логор на Сајмишту, као и да је страдала у јануару или фебруару 1942. године.

Из садржине Одлуке Среског као зк суда у Новом Кнежевцу Дн бр. 1368/1941 од дана 18.7.1941. године, као и Захтева Арно Мулмана Среском суду 18.7.1941. године, утврђено је да је Арно Мулман на основу Одлуке Врховног заповедника за Србију од дана 6.6.1941. године и Наредбе о правном руковању и управљању предузећа у заузетим југословенским областима (Службени лист за заузети југословенски териториј бр. 1) овлашћен да без претходног одобрења надлежне немачке службене власти отуђи поверене некретнине у име њихових власника односно сувласника као њихов комесар, а између осталог и оних које припадају Шилер Ирени из зк.ул. 208 КО Обилићево.

Увидом у купопродајни уговор Дн. 1372/41 од дана 15.7.1941. године, Одлуку Среског зк суда у Н. Кнежевцу бр. 1372/1941 од дана 18.7.1941. године, као и Извод из ЗК.УЛ. 208 КО Обилићево, утврђено је да је Арно Мулман из Београда, постављени и овлашћени комесар целокупног покретног и непокретног иметка Шилер Мавре, сина Липотовог и Шилер Ирене жене Мавре рођ. Шварц, раније из Чоке као продавац између осталог продао фирми Југомонтана А.Г. имовину и Шилер Ирене, уписане у зк.ул. 208 КО Обилићево, која се састоји од идеалне половине кат. честице бр. 45 – кућа у селу у површини од 122 кв. хв, кат. честице 46 – врт у селу, површине 535 кв. хв, кат. честице 2029/2 – врт у ливадама, површине 25 кв. хв, кат. честице 2030/2 – двориште у ливадама, површине 181 кв. хв, кат. честице 2031/2 – ораница у ливадама, површинае 9 јутара, 120 кв.хв, кат. честице 2032 – ораница у ливадама, површине 5 јутара, 1274 кв. хв, кат. честице 2227 – ораница у ливадама, површине 18 јутара 340 кв хв, кат. честице 2230 – ораница у ливадама, површине 26 јутара 380кв хв, све у КО Обилићево, као и да је исти Уговор спроведен у Среском земљишнокњижном суду у Н. Кнежевцу. Такође, утврђено је да иста имовина након тога, дана 6.12.1946. године прешла у својину ФНРЈ и то на основу Одлуке Среске народне комисије за конфисацију имовине у Новом Кнежевцу, а применом члана 30. Закона о конфискацији.

Члан 30. Закона о конфискацији имовине и о извршењу конфискације („Сл. лист ДФЈ“, бр. 40/45 и 70/45) прописује да свугде где постоји имовина Немачког Рајха и његовог држављана или имовина лица немачке народности из тачке 1 и 2 Одлуке Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије од 21.11.1944. године, која долази под удар конфискације, док одлуку о конфискацији доноси среска комисија од три лица коју поставља срески народни одбор. Ставом 4 исгог члана прописано је да ће се одлуке наведене комисије по правноснажности доставити надлежном народном среском суду који ће извршити пренос имовине на државу и упис права државе на конфисковану непокретну имовину.

Увидом у Потврду Републичког геодетског завода СКН Нови Кнежевац бр. 952-2-25/2016б од дана 10.6.2016. године, утврђено је да је за пољопривредно земљиште на територији СО Нови Кнежевац спроведен поступак комасације за све катастарске општине, као и да се парцеле које су овде предмет захтева и даље остале у границама КО Нови Кнежевац.

Увидом у Налаз и мишљење судског вештака Лепосаве Мусулин од дана 10.11.2016. године утврђено је да је за пољопривредно земљиште површине 17ха03а48м2, а којег

Одузето од Ирене Шилер као бившег власника са уделом од $\frac{1}{2}$ на кат. парцелама 2029/2, 2030/2, 2031/2, 2032, 2227, 2230 КО Обилићево, и то њиве друге класе у површини од 3ха84м², њиве треће класе у површини од 68а, њиве четврте класе у површини од 12ха85а74м², њиве пете класе у површини од 47а50м² и њиве шесте класе у површини од 1а40м², након рекапитулације вредносних јединица у смислу површине и катастарских класа пољопривредног земљишта, за враћање предложено пољопривредно земљиште пете класе у површини од 24ха41а66м² и то на делу кат. парцеле 4246 КО Нови Кнежевац, укупне површине од 68ха64а02м², дакле у уделу од 244166/686402, те која имовина се налази у државној својини РС, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде. Увидом у достављени Налаз, утврђено је да на предложеној парцели нема вишегодишњих засада на земљишту, изграђених мрежа и објеката, те да предложена парцела има приступ постојећим јавним путевима, као и да се не омета приступ околних парцела. Такође, уз означени налаз и мишљење, достављено је и изјашњење Општинске управе Општине Нови Кнежевац бр. IV-46-28/1 од дана 5.8.2016. године, у којем се наводи да је кат. парцела 4246 КО Нови Кнежевац издата у закуп тројници сточара по ППЗ за 2016. године, као и да означени уговор истиче 31.10.2017. године. Такође, наводи се да на означеној парцели планом генералне регулације Општине Нови Кнежевац нису предвиђени никакви грађевински и мелиоративни радиво, као и да не постоји забележба у листовима о постојању заливног система. Поступајући орган је нашао да је достављени Налаз јасан и недвосмислен и да не оставља простора за другачије тумачење.

Из садржине Листа непокретности 4588 КО Нови Кнежевац, утврђено је да се на кат. парцели 4246 КО Нови Кнежевац налази пољопривредно земљиште - њива 5. класе површине 68ха64а02м², која је у државној својини Републике Србије, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Чланом 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2 став 1 тачка 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Сл. гласник РС“ бр.13/2016) прописује да се под "одузетом имовином" подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Члан 3 прописује да за потребе овог закона Холокауст представља време од 6. априла 1941. године до 9. маја 1945. године у коме су окупатор и његови сарадници на територији данашње Републике Србије системски прогонили и убијали припаднике јеврејске заједнице, уништавали и одузимали имовину Јевреја без обзира на њихово држављанство и јеврејских организација, засновано на расистичким одредбама пројеката и акција националистичког режима.

ВЛАСНИК
ЗАХТЕВА

Из садржине Одлуке Среског као зк. суда у Новом Кнежевцу Дн бр. 1368/1941 од дана 18.7.1941. године, као и Захтева Арно Мулмана Среском суду 18.7.1941. године, утврђено је да је Арно Мулман на основу Одлуке Врховног заповедника за Србију од дана 6.6.1941. године и Наредбе о правном руковању и управљању предузећа у заузетим југословенским областима (Службени лист за заузети југословенски териториј бр. 1) овлашћен да без претходног одобрења надлежне немачке службене власти отуђи поверене некретнине у име њихових власника односно сувласника као њихов комесар.

Из достављене документације поступајући орган је несумњиво утврдио да је предметна имовина одузета од Ирене Шилер за време Холокауста и то тзв Уговором о купопродаји, на основу ког је комесар постављен и овлашћен од стране Врховног заповедника за Србију, располагао у корист Фирме Југомонтан АГ и све то применом гореозначених прописа и аката нацистичког режима донетих за време непријатељске окупације, те се у том смислу предметна имовина сматра „одузетом имовином у смислу члана 2 и 3 Закона.

Такође, Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1 тачка 2 Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора. Како је поступајући орган увидом у електронску базу података Агенције за реституцију РС утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине иза Ирене Шилер, као бившег власника, то је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2 став 1 тачка 2 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника.

Чланом 2 став 1 тачком 3 Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања. Како је из Листе жртва Холокауста издате од стране Савеза јеврејских општина Србије дана 9.8.2016. године, утврђено да је Ирена Шилер, домаћица из Новог Кнежевца, од мајке Розе и супружника Марсела-Мора одведена у логор на Сајмишту, те да је страдала почетком 1942. године, овај орган је несумњиво утврдио да бивши власник био припадник Јеврејске заједнице у тренутку одузимања предметне имовине.

Имајући у виду да је чланом 2 став 1 тачком 4 је прописано да се под актом о подржављењу подразумева правни акт који је имао непосредно дејство, као што је пресуда, одлука, решење, закључак или други правни акт државног, односно другог надлежног органа, којим је извршено подржављење имовине, поступајући орган је ценио тзв. „купопродајни уговор“, заведен под бројем дн. 1371/41 од дана 15.7.1941. године, којим је одузета предметна имовина. Наиме, сходно члану 16. Наредбе војног команданта у Србији од дана 30.5.1941. године, а која се односи на Јевреје и Цигане, као и члана 2 Уредбе за допуну Наредбе која се односи на Јевреје и Цигане од дана 22.7.1941. године за јеврејска привредна предузећа и имовину ове масе Јевреја која је

Припадају обрту једног предузећа је било предвиђено постављање комесара – управитеља, који су имали овлашћење да истим сходно Уредби о вођењу послова (Лист Уредба бр. 2) располагају у потпуности или делимично. Како је предметном имовином, дана 15.7.1941. године располагао Комесар Арно Мулман, постављен од стране Врховног заповедника за Србију, овај орган је нашао да тзв. „купопродајни уговор“ није сагласна изјава воља власника непокретности као продавца и купца, већ да представља акт органа постављеног од стране нацистичког режима, донет на основу расистичких одредби прописа донетог на окупираној територији Републике Србије, те да исти сходно горенаведеном представља акт о подржављењу у смислу овог закона.

Наиме, члан 6 став 1 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живи законских наследника прописује да се враћање имовине у натуралном облику српводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу. Члан 15 Закона о враћању прописује да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду. Члан 24 став 2 Закона о враћању прописује да уколико је пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште. Члан 25 став 1 тачка 1, 2 и 3 прописују да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту, уколико је на дан ступања на снагу овог закона, на кат. парцели изграђен објекат или већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу закона – она површина кат. парцеле која служи за редовну употребну тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона – површина земљишта која економски оправдава коришћења тих објеката; уколико је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање; уколико је земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. Члан 26 став 2 прописује да уколико је пољопривредно земљиште, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, дато у закуп, остаје у државини закупца до истека уговора о закупу, ако овим законом није друкчије одређено, осим у случају да се странке друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта купац плаћа бившем власнику.

Како је на основу достављене потврде РГЗ СКН Нови Кнежевац утврђено да је земљиште које је предмет захтева ушло у комасациону масу, поступајући орган је при враћању имовине имао у виду да је натурално враћање на овај начин земљишта из комасираног подручја, потврђено као исправно и законито бројним одлукама Министарства финансија РС, као другостепеног органа (Решење бр. 46-00-01071/2015-13, 46-00-00005/2013-13...), а посебно у поступку судске контроле, где се у образложењу Пресуде Управног суда у Београду 23 У 2786/14 од дана 23.4.2015. године наводи: „Наиме, након спроведених комасација државно земљиште груписано је у велике табле земљишта ради рационалније и економичнијег искоришћавања. због чега се у поступку реституције одузете имовине земљиште враћа из табли државног земљишта на подручју КО на којој је једини начин реституције одузете имовине бившим власницима управо враћање другог одговарајућег земљишта и то од парцела које су након комасације остале у фонду државне имовине. Враћање неке од парцела у државној својини, односно удела у јавној парцели ранијем сопственику представља

AGENCIJA ZA
POSREDOVANJE
U PROMETU NEKRETNIM
PRAVIMA

специфичан вид натуралне реституције, јер би и ранији сопственик, да је унео своје земљиште у комасациону масу добио одговарајуће земљиште из комасационе масе. Такође, поступајући орган је имао у виду да је стицање права својине на пољопривредном земљишту у поступку спровођења комасације оригинарни начин стицања својине, према којем се својина стиче на основу чињеница наведених у закону а независно од ранијих титулара права, односно да се право својине не изводи из права претходног сопственика. Како је фонд државног земљишта из којег се врши враћање формиран у поступку комасације, да је држава на том земљишту стекла својину оригинарним начином стицања, то је овај орган нашао да је питање ко је био сопственик земљишта у моменту уношења у комасациону масу потпуно ирелевантно.

У складу са наведеним, а поступајући по предметном захтеву Јеврејске општине Кикинда, Агенција је на основу достављене документације, Налаза и мишљења вештака утврдила да земљиште означено у диспозитиву решења одговара одузетом земљишту, које је након тога било предмет комасације, да се земљиште које се враћа овим решењем, налази у државној својини РС, корисника Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, да на истом нема вишегодишњих засада на земљишту, изграђених мрежа и објеката, те да свака предложена парцела има приступ постојећим јавним путевима, односно да није неопходна нова парцелација ради обезбеђивања приступног пута, те је у складу са наведеним нађено да нема сметњи враћању предметног земљишта у смислу члана 15, 24 и 25 Закона о враћању одузете имовин и обештећењу.

Такође, орган је у току поступка на основу Изјашњења Општинске управе Општине Нови Кнежевац бр. IV- 46-28/1 од дана 5.8.2016. године, које је достављено уз Налаз и мишљење судског вештака од дана 10.11.2016. године, утврдио да је предметно земљиште издато у закуп тројници сточара по ППЗ за 2016. годину, те да закуподавни однос истиче 31.10.2017. године, те је орган сходно члану 26. став 2 Закона о враћању одлучио као у тачки 2 диспозитива овог решења.

На основу спроведеног доказног поступка по оцени овог органа неспорно су утврђене све одлучне чињенице које су предуслов за враћање одузете имовине прописане Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају законских наследника, као и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу и то: да је предметна имовина – имовина без наследника у смислу Закона о отклањању последица, да је иста одузета од Ирене Шилер као припадника Јеврејске заједнице, на окупираној територији Републике Србије за време Холокауста и то на основу аката и прописа нацистичког режима(чл.3, чл. 2 став 1, 2 и 3 Закона о отклањању последица), да је земљиште које се враћа добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште (чл.24. Закона о враћању), да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања(чл. 15 Закона о враћању), да нема законских ограничења за натуралну реституцију(чл. 25. Закона о враћању), те како су утврђене све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, Агенција је сходно члану 18 Закона о отклањању последица донела решење којим се захтев усвоја, те којим се предметна имовина преноси у својину Јеврејскеопштине.

У складу са чланом 19 Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брицање евентуалних грешака, одлучено је као у тачки 3 и 4 диспозитива овог решења

Чланом 62 став 3 Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5 диспозитива овог решења.

Овај орган је у доказном поступку извео и остале доказе које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари.

О преосталом делу захтева ће се одлучити накнадно када се за то стекну законом прописани услови.

Упутство о правном средству:

Против овог решења странка може изјавити жалбу Министарству финансија РС, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана достављања овог решења, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке

САВЕТНИК

Александар Одаховски

СЕКТОР ЗА КООРДИНАЦИЈУ И НАДЗОР

Доставити:

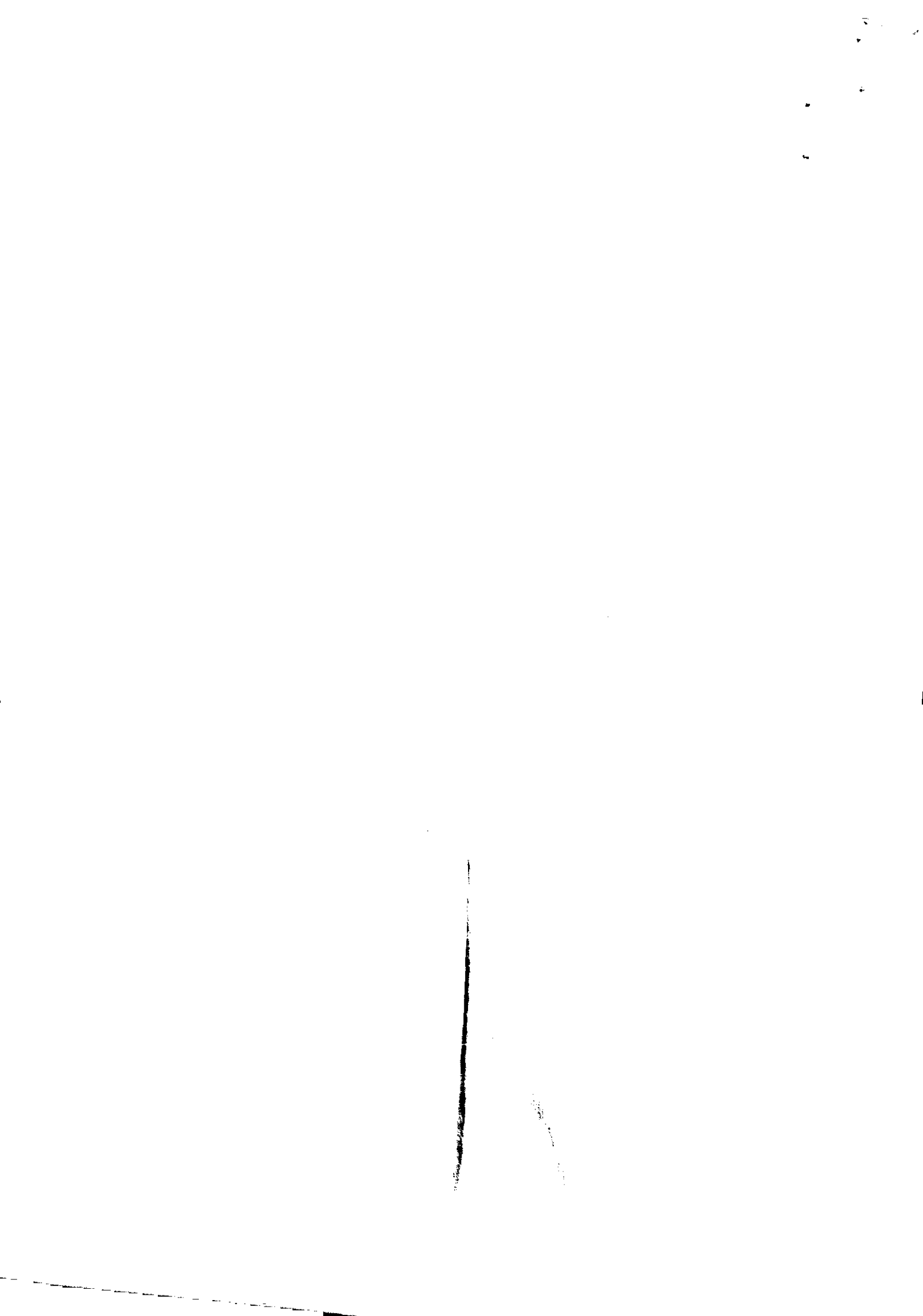
- Подносиоцу захтева Јеврејској општини Кикинда, преко адвоката Предрага Васиљевића, Генерала Драпшина бр. 45, Кикинда,
- Државном правобранилаштву РС, ул. Немањина бр.22-26, Београд,
- Министарству пољопривреде и заштите животне средине РС – Управи за пољопривредно земљиште, Грачаничка бр. 8, Београд.
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

ЕКСПЕДИРОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
ЕКСПЕДИРОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
дана 12. 07. 2017

По правоснажности:

- Секретаријат за локалну пореску администрацију Града Кикинда, Трг српских добровољаца бр. 12, Кикинда.
- РГЗ-служби за катастар непокретности Кикинда, Трг српских добровољаца бр. 11, Кикинда.
- Републичкој дирекцији за имовину Републике Србије, ул. Краља Милана бр. 16, 11000 Београд.
- Министарству пољопривреде и заштите животне средине РС – Управи за пољопривредно земљиште, Грачаничка бр. 8, Београд.
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДИРОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
дана 19. 12. 2016

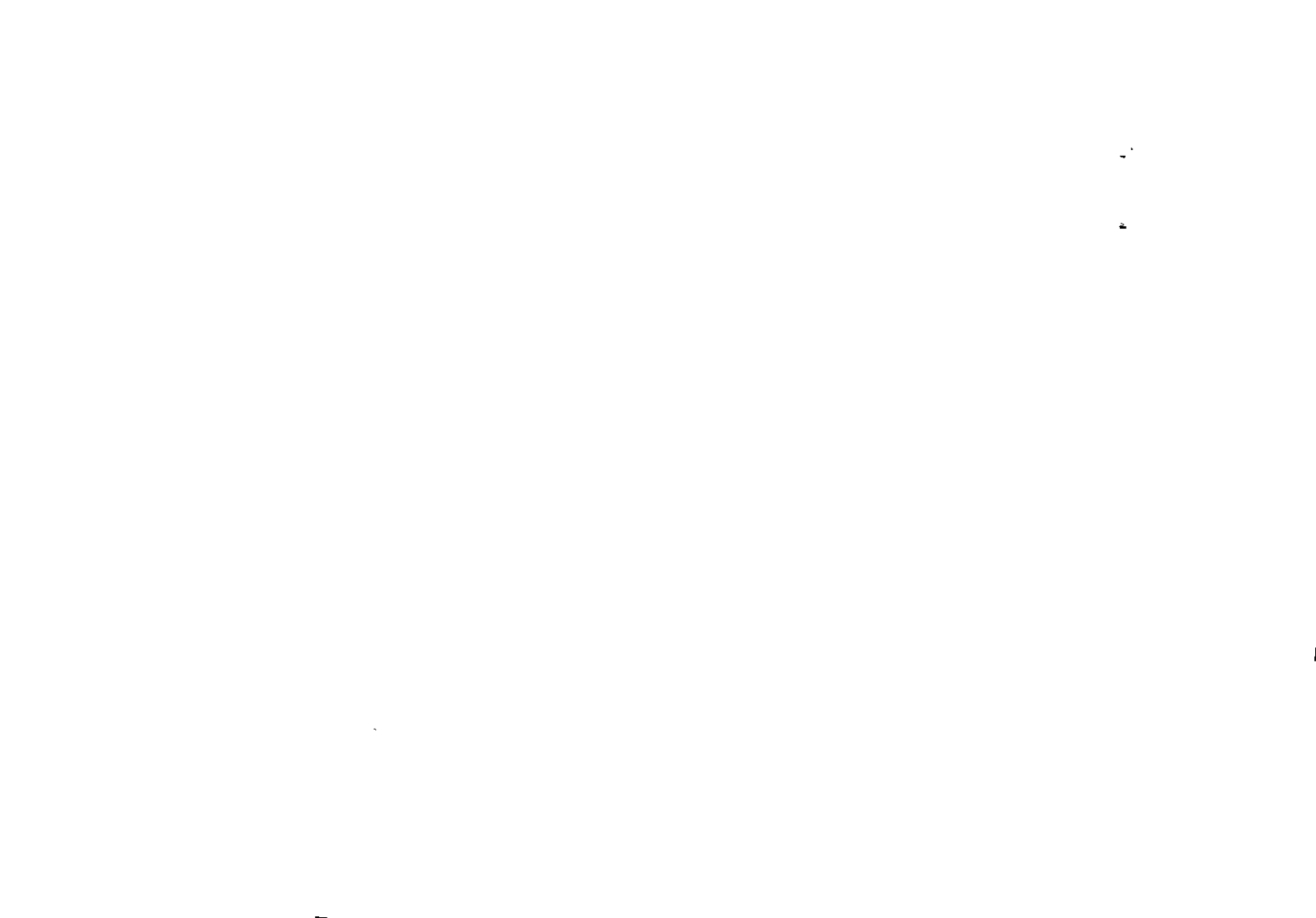
РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ
Масарикова број 5
Београд
Број
Датум:

46 - 000200/16

ДОСТАВНИЦА АО

ПРЕДМЕТ ПОШТИЈКЕ	ПРИМАЛАЦ	ПРИМИО	ДАТУМ
46-000200/16 - 1.5 милијарди рецикла - 30.11.16	АО - МЕДИЦИНА 12-16	ПРИМЉЕНО У ДРЖАВНОМ ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РС 20. 12. 2016	

ПРИМЉЕНО
У ДРЖАВНОМ ПРАВОБРАНИЛАШТВУ РС
20. 12. 2016
ГР. _____

J.O.

ПОВРАТНИЦА

Број 46-200116

Предмет пошиљке Зел. рибеша

..... 30.11.2019

Предато пошти одб. Председ

..... Василевски (Јеврејска војска)

На адресу Генерала

..... Заминица 45

у Шкиње

Адреса

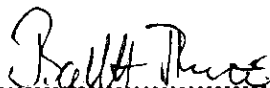
AO
KIKINDA
5
27.11.2019

ПОШТА ОФИСА
KIKINDA

Напомена пошиљаоца

Потврђујем да сам дана ДВАДЕСЕТ СРДНОГ ДЕЦЕМБРА 20 16 г.
(датум исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

.....
(прималац)

ПОТПИСИ

.....
(достављач, поштоноша)

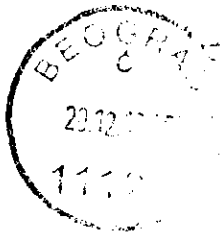
.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....

AO

ПОВРАТНИЦА

Број 46-200/16

Предмет пошиљке *Rep. Resmeles*

op 30.11.2016

Предато пошти

На адресу МПЗЖС – Управа за пољ. земљ.

Грачаничка бр. 8

11000 Београд

Адреса

.....

Агенција за реституцију

Масарикова бр. 5

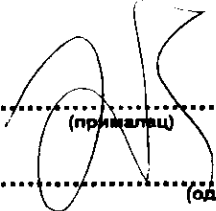
11000 Београд

Напомена пошиљаоца 20.....

Потврђујем да сам дана 20 Г.
(datum исписати словима)

примио пошиљку означену на предњој страни

ПОТПИСИ

.....
(прималац)

.....
(достављач - поштоноша)

.....
(однос према лицу уместо кога је пошиљка примљена)

НАПОМЕНА ДОСТАВЉАЧА - ПОШТОНОШЕ

.....